

Kazimierz Bielenin, Tomasz Wichman, Szymon Orzechowski

Nowa Słupia - Łazy, woj. kieleckie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 21, 124-125

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NADROLE, gm. Łochów
woj. śledzkie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Jacek Andrzejowski. Finansowało
PMA. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej
z okresu późnorzymskiego.

Przebadano ok. 160 m² w zachodniej i częściowo wschodniej partii stanowiska. Odkryto 5 bardzo ubogich wyposażonych, jamowych pochówków kultury wielbarskiej, których chronologię określić można jedynie ogólnie na okres późnorzymski. Uchwycono ostatecznie zasięg swartego występowania grobów w południowej i południowo-zachodniej części nekropoli. Poza tym zasięgiem w strefie południowej odkryto 2 odosobnione pochówki. Uwzględniając gęstość występowania pochówków oraz obszar zniszczonej części cmentarzyska można jego wielkość ocenić na 100-120 grobów. Chronologia nekropoli zamyka się w ramach faz B₂-C₁ i C₂. Poza pochówkami kultury wielbarskiej na stanowisku odkryto 2 groby kultury Lużyckiej oraz nieliczne fragmenty ceramiki tej kultury.

Materiały złożono w PMA.

Badania zakończono.

NOSOCICE, gm. Głogów
woj. legnickie
Stanowisko 16

Muzeum w Głogowie
Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski

Badania prowadził mgr Wacław Pogorzelski. Finansowało
Muzeum w Głogowie, Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski.
Pierwszy sezon badań. Osada neolitu oraz epoki brązu,
cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest ok. 100 m na południowo-wschód od zabudowań Cukrowni w Głogowie na terenie przeznaczonym pod budowę Osiedla Piastów. Badania ratownicze skoncentrowano w części południowo-zachodniej stanowiska zagrożonej przez prace prowadzone sprzętem ciężkim. Przebadano 3 ary, na których odkryto i wyeksploatowano 11 obiektów, wśród których wyróżniono groby ślasko-palne z okresu wpływów rzymskich /w tym 1 popielnicowy wyposażony m.in. w nóż, przęślik, zapinki, fr. grzebieńca, fr. okucia szkiełki, klucz, sprzączkę do pasa oraz groby jamowe/. Obok grobów wystąpiły obiekty z okresu neolitu oraz epoki brązu.

Materiały zabytkowe pozyskane w trakcie badań oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum w Głogowie, Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim.

Badania będą kontynuowane.

NOVA SIUPIA - ŁAZY
woj. kieleckie
Stanowisko 7

Muzeum Archeologiczne w Krakowie
Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Kielcach

Badania prowadził doc. dr hab. Kazimierz Bielent, mgr
Tomasz Wichman - Muzeum Archeologiczne w Krakowie, mgr
Szymon Orzechowski - WOAK w Kielcach. Finansował WOAK w
Kielcach. Stanowisko dymarskie z okresu wpływów rzymskich
osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko dymarskie położone jest w południowo-wschodniej części przysiółka Łazy na stoku Chełmca, nad strumieniem Słona Woda, w odległości około 20 m od rowu granicznego Świątokrzyńskiego Parku Narodowego /działka gr. nr 1706/.

Przebadano powierzchnię 80 m². Na głębokości około 40 cm uchwycono wyraźny zarys piecowiska dynarskiego ze śladami 95 pieców dynarskich o typowej wielkości kotlinki /Kotlinka świętokrzyska - 1/, zorganizowanego według wariantu 2 x 4. Stwierdzono podział piecowiska na cztery zespoły rozdzielone ścieżką o szerokości około 50 cm. Podział taki świadczyć może o prowadzeniu długofalowej, realizowanej podczas kilku sezonów, działalności produkcyjnej. Lewy ciąg piecowiska został częściowo zniszczony przez wczesnośredniowieczną chatę o wymiarach 3,5 x 2,5 m. W północno-zachodnim narożniku obiektu stwierdzono koncentrację ceramiki ze starszej fazy wczesnego średniowiecza i przepalona kamienie. W bezpośrednim sąsiedztwie piecowiska znajdowało się szereg zacieśniań o charakterze kulturowym. Ich wypełnienia zawierające rumosze żułowy, rozkruszone fragmenty szybów, węgiel drzewny i grapy, świadczą, że były to typowe jamy przypiecowiskowe towarzyszące zazwyczaj piecowiskom. Przy eksploracji jednej z nich znaleziono interesujący fragment cegły szybowej o wymiarach 18 x 23 cm z zachowanym częściowo otworem dmuchowym.

NOWY RADUSZEC, gm. Krośno Odrzańskie
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu

Badania prowadził doc. dr hab. Grzegorz Domański. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko Kultury Łużyckiej i Luboszyckiej.

Stanowisko zostało odkryte w okresie międzywojennym /jako znalezisko luźne noża półksiężycowatego/. W trakcie badań powierzchniowych w 1986 r. na ścieżkach przeciwpożarowych w lesie znaleziono ułamki ceramiki i ciałopalenia. Cmentarzysko znajduje się na szczytowej partii rozległego płaskiego wzgórza, znajdującego się na wysokim tarasie Bobru. Wzgórze przecięte jest rozwidlającym się na nim liniami kolejowymi z Krośna Odrzańskiego do Gubina i Lubka. Ślady cmentarzyska odkryto po dwóch stronach linii kolejowej do Lubka.

W ramach badań rozpoznawczych objęta eksploracją ścieżką przeciwpożarową na długości 27 m /ma ona szerokość 1,6 m/ północną skarpą tora kolejowego. W wykopie o powierzchni 48,6 m² odkryto osiem grobów kultury luboszyckiej - 6 jamowych, popielnicowy i popielnicowy obsypany stosem. Wszystkie groby, których wyposażenie pozwala na określenie chronologii, pochodzą z II fazy kultury luboszyckiej /C₁/. W grobach 1, 2, 4, 7 odkryto ułamki grzebieli typu AI THDmas, a w grobie 6 grzebień typu B Thomas, ale przypuszczalnie z zapinką z VI grupy Almgrena.

W skarpie linii kolejowej odkryto dwa w różnym stopniu zniszczone groby popielnicowe kultury łużyckiej z III o.s.b., wyposażone tylko w ceramikę.

Materiały i dokumentacja są przechowywane w ZAN IHM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

OBLIN, gm. Maciejowice
woj. śiedlecka
Stanowisko 5

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współdziałaniu mgr. Zbigniewa Nowakowskiego. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływu rzymskich.

Przebadano 300 m² odkrywając 30 grobów ciałopalnych, w tym 19 popielnicowych i 11 jamowych. Uchwycono północno-wschodnią granicę cmentarzyska.

Najstarsze groby pochodzą z fazy A₂, najmłodszy ze schyłku fazy B₂. Z grobów z młodszego okresu przedrzymskiego pochodzą dwa miecze jednosieczne /z fazy A₂ grób 65 i z fazy A₃ grób 53 a/, miecz obojeczny w pochwie /grób 45a/, umbo typu 6 wg Bohuska i wysokie, stożkowe zbliżone do typu 8 wg